

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail vfm@vfm.dk

THA/ J.nr. 2009-2653

Dato: 21. april 2009

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 26. marts 2009 til velfærdsministeren følger hermed indenrigs- og socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 246 (SOU Alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Anne Baastrup (SF).

Spørgsmål nr. 246:

"Ministeren bedes redegøre for, om ministeren mener, at ankestyrelsen principafgørelse C-37-08 er i overensstemmelse med FN's handicapkonvention, specielt konventionens artikel 20 om retten til mobilitet samt de generelle principper i artikel 3, der bl.a. omhandler retten til selvbestemmelse, autonomi og lige muligheder?"

Svar:

Indledningsvist bemærkes generelt, at efterprøvelse af spørgsmålet om overensstemmelsen mellem administrativ praksis og handicapkonventionen efter ratifikationen af konventionen henhører under domstolene. Nedenstående er derfor udtryk for Indenrigs- og Socialministeriets rent vejledende vurdering.

Ankestyrelsens principafgørelse C-37-08 må efter Indenrigs- og Socialministeriets opfattelse forstås således, at den er udtryk for en konkret vurdering af, om det kørselsbehov, som el-køretøjet skal dække, kan anses for væsentligt i lovens forstand. Indeholdt heri vurderes at ligge en konkret stillingtagen til, om der er truffet effektive foranstaltninger til at sikre ansøger personlig mobilitet med størst mulig uafhængighed. Det fremgår af principafgørelsen, at Ankestyrelsen har inddraget formålsbetragtninger ved vurderingen, og der er lagt vægt på ansøgers samlede situation, herunder om ansøgers behov i det daglige og transportbehovet kan dækkes på anden måde end ved bevilling af el-køretøj.

I forhold til principafgørelsens overensstemmelse med handicapkonventionen bemærkes, at det følger af artikel 20, at der skal træffes effektive foranstaltninger til at sikre personer med handicap personlig mobilitet med størst mulig uafhængighed. Artikel 20 må anses som en konkret udmøntning af konventionens generelle principper i artikel 3, bl.a. principperne om selvbestemmelse, autonomi og lige muligheder.

Da principafgørelsen må opfattes som udtryk for en konkret vurdering af, om der i den specifikke sag er truffet effektive foranstaltninger til at sikre ansøger personlig mobilitet med størst mulig uafhængighed, er det min opfattelse, at principafgørelsen ikke kan siges at være i modstrid med konventionen.

Karen Ellemann

/ Karin Ingemann